

OSMAN AVNİ YÜKSEL

'Risale-i Nur Hizmetkârları AĞABEYLER ANLATIYOR' isimli seri kitaplarımızın önemli bir hedefi de bir şehre, bir beldeye Risale-i Nur eserlerinin ilk defa kimler tarafından, hangi tarihte ve hangi vesilelerle girdiğini, oralarda hizmetlerin nasıl başlayıp inkişaf ettiğini araştırmak ve Nur'un seyir tarihine bir not düşmektir. Erzincan hizmetlerinin demirbaş ağabeyi Refet Kavukçu'nun hatıralarını almak için bu şehre gittiğimizde, çok önemli bir keşif daha yapmış olduk. Hiç duymadığımız, Erzincan haricinde de pek tanınmayan bir ağabeyimizi keşfettik. Erzincan'ın saffı evvelini, ağabeylerin ağabeyisini tanıdık... Merhum Osman Avni Yüksel'di bu ağabeyimiz... Erzincan'ın kadim ağabeyleri Refet Kavukçu ve Mehmet Tezel, Osman Yüksel Avni'yi çok iyi tanıyorlar, hizmetlerini iyi biliyorlar. Merhum Osman Yüksel'i onlardan dinledik, kayıtlar yaptık ve sonra beraberce mezarına gidip dualar okuduk...

Geçmişten geleceğe doğru Erzincan'da Kur'anî hizmetler hızla inkişaf ediyor. Erzincan ziyaretimizde bunu gördük biz. Osman Yüksel Avni'nin manevi evlatları sayılan Erzincanlı çocuklar, gençler, hanımlar, esnaf ve memurlar; muhteşem Kur'an tefsiri Risale-i Nur kitaplarını okuyorlar, mütalaa ediyorlar, imanlarını arttırıyorlar ve insanların imanla kabre girmeleri için canla-başla hizmete koşuyorlar. Peygamber Efendimiz (a.s.v.): "Sebep olan yapan gibidir" diyor. Elbette Erzincan Kur'an hizmetlerinde merhum Osman Avni Yüksel'in hissesi büyüktür. Sebep olduğu her ferdin sevap defterine yazılanların bir misli de Osman Yüksel'e yazılıyor. Yedi ceddine, ahfadına yetecek kadar sevap üstüne sevap yazılıyor, inşallah. İman ve taraftarlık şartı ile...

Aslında tarikat ehli olan Jandarma Başçavuş Osman Avni Yüksel, ilk defa 1945 senesinde getiriyor Risale-i Nur kitaplarını Erzincan'a. İlk olarak kendi arkadaş çevresiyle beraber ev dersleri başlatıyor. Arkadaşları ile risaleleri okuyup, mütalaa ediyorlar. Osman Avni, muhtaçlara eserlerden temin de ediyor. Başta Refet Kavukçu olmak üzere geçmişte ve halde aktif hizmetler içinde bulunan çok kişilere O vesile oluyor. Bu şeref O'na nasip oluyor Erzincan'da... Refet Kavukçu bize şöyle dedi: "Saffı evvel olduğu için Osman Avni Yüksel'in ayrı bir değeri vardır Erzincanlılar için."

Osman Avni Yüksel'in, Üstad Bediüzzaman Hazretlerine yaptığı bir ziyaret var. Bu görüşme sonrasında Bediüzzaman'ın Erzurum Üniversitesi ile ilgili söyledikleri çok önemli...

Osman Avni Yüksel 1889 (1305) Erzincan doğumludur. Vefat tarihi: 30 Ekim 1970. Mezarı, büyük Anadolu Evliyalarından Terzi Baba'nın türbesinin hemen yakınında bulunuyor. O, bu komşuluğu hak etmiş elbette... Osman Avni'nin lakabı Tavşanoğlu'dur. Mezar taşında da böyle yazıyor. Bir de, Erzincan'da ona 'Osman Dede' diyorlar...

Bu yazılı metin ilgililere tashih ettirilmiştir. Osman Avni Yüksel ağabeyimizin, kitaplarımız vasıtasıyla ülke çapında tanınmasına vesile olan Erzincanlı ağabeylerimize teşekkür ediyorum. Rahmete vesile olur inşallah...

Refet Kavukçu Anlatıyor:

ERZİNCANLILAR ONA OSMAN DEDE DERLERDİ

Osman Avni Yüksel Erzincanlıdır, annemin köy komşusudur. Jandarma Başçavuş emeklisiydi. Ben onu tanıdığımda sakallı, yaşlı, ehl-i tarik bir zattı. Erzincan'da Cimilli Baba diye meşayihden bir zat vardı. Osman Avni onun müridi idi. Risale-i Nur'u tanıyınca tarikattan ayrılmasa da nurlara sadakat gösteriyor. Erzincanlılar ona Osman Dede derlerdi. O, meşayihe intisaplı olduğu bir zaman şeyhinden müsaade alıp Şam'a gitmeye niyetleniyor. Şeyhi de müsaade ediyor. Sırtına bir pösteki sarıyor, eline bir torba alıyor yaya olarak dağ, dere demeden Şam'a gidiyor. Şam'daki tekkelerde, medreselerde bir müddet kalıyor. Bir gün şeyhinin sesini duyuyor; "Osman çabuk gel" diye. Aynı şekilde yaya olarak yürüyerek geliyor Erzincan'a, şeyhinin tekkesine gidiyor. Girer girmez şeyhi, "Osman koş eve" diyor. Eve gidiyor, annesi son nefeste... Annesi ile son görüşmesi böyle nasip oluyor ona. Bunları bize kendisi anlatıyordu.

SAFFI EVVEL OLDUĞU İÇİN AYRI BİR DEĞERİ VARDIR ERZİNCANLILAR İÇİN

Risale-i Nur eserlerini Erzincan'a ilk getiren odur. 1945 senesinde Risale-i Nur'u görüp tanıyınca nurlara bağlılık, sadakat gösteriyor. Okuma, okutma, yayma şeklinde çalışmaları oluyor. Burada bazı hacı ve hocalar ona sahip çıkmış, kış gecelerinde kendi evlerinde bir araya gelip, sekiz-on kişi olarak eserlerden okumaya başlamışlar. Hz. Üstad'la da görüşmesi var. Bu ziyaret 1958 yılında Isparta'da olmuştu. Döndüğünde Hz. Üstad'la olan görüşmelerini bize anlatmıştı. Saffi evvel olduğu için ayrı bir değeri vardır Erzincanlılar için. Ben de Risale-i Nur'u ilk defa 1956'da ondan duydum. Bu şöyle oldu:

İlkokul ve ortaokul yıllarımda tabiatçı öğretmenlerin verdiği dinsizlik telkinleriyle büyük bir bunalıma düşmüştüm. Kendimi büyük bir boşlukta hissediyor, arayış içinde çırpınıyordum. Böyle arayış içinde iken yıllar geldi, geçti... Nihayet 1956 senesinde bir gün, dükkânımızın komşusu Cemal Uncu ismindeki bir arkadaşım: "Sen kitapçılara çok gidip geliyorsun, Bediüzzaman'ı okudun mu?" dedi bana. "Bilmiyorum, duymadım da" dedim. "Osman Dede'de var, gidersen verir sana" dedi. Gittim, Osman Dede'den bir kitap aldım. Kitap yeni harflerle daktilo ile çoğaltılmış, kapağı yok, ismi de yazılı değil. Onu bir günde okudum. Tam anlamasam da beni hakikaten etkiledi, tesir altına aldı, büyük bir müessiriyet başladı bende. Gittim kitapların devamını istedim... Sonraları kitapların tamamını aldım. "Konuşan Yalnız Hakikattir" mektubunu tevafuken bir kitabın arasında ayrıca kopmuş olarak buldum; okuyunca beni çok çok tesir altına aldı. Ve öylece devam ettim...

ERZURUM ÜNİVERSİTESİ BENİMDİR, ONUN ADINI RÜŞVET VERMİŞLER

Merhum Osman Avni ağabeyimizin Üstad'ımız Bediüzzaman Hazretlerine yaptığı ziyaret 1958 yılında Isparta'da olmuştu. Görüşmelerinden sonra Üstad'tan ayrılıyor Ankara'ya Said Özdemir ağabeyin yanına geliyor. Sabahleyin, Hz. Üstad'ın yanında bulunan Zübeyir ağabey Isparta'dan Said Özdemir ağabeye telefon açıyor. Diyor ki: "Orada Erzincanlı bir Osman dede var. Eğer o ayrılmadıysa Üstad'ımız dedi ki: 'Erzincanlı o zata de ki; Erzurum'a gitsin. O üniversite benim üniversitemdir... Adını rüşvet vermişler... Çünkü şarkta üniversite açma fikri ve teşebbüsü ilk evvel benim olmuştu... Kardeşlerime söylesin, çocuklarını bu üniversitede okutsunlar..." Osman Dede bu hadiseyi kendisi anlattı bana. Erzurum Üniversitesi bu ziyaretten bir sene önce 1957 senesinde kurulmuştu.

OSMAN DEDENİN VEFATI

Osman Dede, 1970'de gözlerinden rahatsız oldu, askeri hastanede tedavi oldu... Orada tedavi ettiler, gayet güzel bir netice almışlardı. Tam çıkacağı gün bir doktora bir hatırasını anlatıyor. Diyor ki: "Ben çok kuvvetliyim, bu bilekler başçavuşken çok Ermeni öldürmüştür" diyerek doktorun elini sıkıyor. -Öldürme olayı savaş sırasında- Hakikaten Osman Avni ağabeyimizin bilekleri çok kuvvetliydi, tuttuğu vakit ezerdi yani kelepçe gibi. Yumruğu vardı... Seksen yaşında iken bile öyleydi. Musafaha yaparken anlardık bunu biz. İşte hastaneden çıkmadan evvel biraz daha iyileşirsin, tedavi daha kalıcı olur diye ona bir iğne yapıyorlar. O iğne üzerine rahatsızlandı ve vefat etti hastanede. Allah rahmetler eylesin...

Mehmet Tezel anlatıyor:

1946 Erzincan doğumluyum. İstanbul Gazetecilik Yüksek Okulu mezunuyum. 27 yıl Erzincan Ticaret ve Sanayi Odası'nın genel sekreterliğini yaptım. Şimdi emekliyim. Erzincan'da ikamet ediyorum.

Risale-i Nur'u 1945 yılında Erzincan'a ilk getiren Osman Avni Yüksel ağabeyimizi ben 1966'da tanıdım. Aynı sokakta oturuyorduk. Benim evimle onun evi arasında iki ev vardı. O ağabeyimizin dua ve bereketiyle şimdi o sokakta dört-beş ev ya dersane oldu veya hizmetle alakalı...

Merhum Osman Avni ağabeyimiz derslere her gün, her daima gelir hemen diz çöker, gözlerini hafifçe yumar ama uyumaz, hiç şeklini bozmadan okunan derse muhatap olurdu. Namaz tespihatını cezbe içinde göz yaşarlıyla yapardı. Osman Dede derdik biz ona.

BEDİÜZZAMAN: BİZ DE KADİRİYİZ

Osman Avni Yüksel, Üstad'ımız Bediüzzaman Hazretlerine yaptığı ziyaretini şöyle anlatmıştı bize:

"1958 senesinde trenle Isparta'ya gittim, Üstad Hazretlerinin evinin önüne vardım. Baktım, onlarca insan etraftan gelmiş, Bediüzzaman Hazretlerini ziyaret etmek için

bekliyorlar. Bir ağabey çıktı: “Bakın şu yazıyı okuyun” dedi. O yazıda: “Benimle görüşmek için uzaktan gelen kardeşlerim Risale-i Nur okusunlar, benimle görüşmekten daha istifadeli olur...” şeklinde ifadeler vardı. Yazı okununca oradaki cemaat dağıldı. Ama ben ayrıldım; “Ben ta Erzincan’dan gelmişim, Üstad’ı görmeden gitmem” dedim. Beni içeri aldılar, huzura girdim, Üstad’la görüştüm. Üstad bana: “Kardeşim sen hangi tarikattansın?” dedi. Ben de: “Üstad’ım ben Kadiriyim” dedim. Ben böyle deyince Üstad: “Biz de Kadiriyiz” dedi. Sonra Üstad, Erzincan’da kaldığı yıllarda görüştüğü zatlardan sordu.”

Osman Dede, 1970 yılının Ekim ayında vefat etti. Terzi Baba Türbesi’ne on metre kadar mesafede mezarı var. Allah ondan razı olsun...

bk. Ömer ÖZCAN, Ağabeyler Anlatıyor-VII